

Sygn. akt IV U 1384/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lipca 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 lipca 2016r. w S.

odwołania K. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 19 listopada 2015 r. Nr (...)

w sprawie K. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu K. D. przysługuje prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 25 września 2015r. do dnia 28 lutego 2018r.

Sygn. akt IV U 1384/15

UZASADNIENIE

Decyzją z 19 listopada 2015 r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 57 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił K. D. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, iż u wymienionego Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 13 listopada 2015 r. nie stwierdziła niezdolności do pracy (decyzja k. 25 akt organu rentowego).

W dniu 26 listopada 2015 r. od wyżej wymienionej decyzji odwołanie złożył K. D., wskazując, że komisja lekarska organu rentowego niewłaściwie oceniła stan jego zdrowia. Wskazał, iż w ostatnim czasie problemy psychiczne nasiliły się i bardzo utrudniają mu życie (odwołanie k. 1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując, iż odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2-3).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawca K. D. w dniu 25 września 2015 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (wniosek k.1-4 akt organu rentowego). K. D. był uprawniony do renty z tytułu niezdolności do pracy do dnia 31 maja 2013 r. na podstawie decyzji z dnia 26 maja 2010 r. (k.167 akt rentowych).

Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował wnioskodawcę na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 22 października 2015 r. ustalił, że K. D. nie jest niezdolny do pracy (wypis z orzeczenia Lekarza Orzecznika z 22.10.2015 r. k.21 akt organu rentowego).

Na skutek zgłoszenia przez ubezpieczonego sprzeciwu od powyższego orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS skierowany on został na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 13.11.2015 r. ustaliła, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy (wypis z orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS z 13.11.2015 r. k. 23 akt organu rentowego).

Na podstawie wskazanego orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS, zaskarżoną decyzją z 19.11.2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawcy K. D. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z 19.11.2015 r. k.25 akt organu rentowego).

Biegli sądowi: psychiatra i psycholog w opinii sporządzonej na zlecenie sądu stwierdzili, że u K. D. zaburzenia afektywne dwubiegunowe i uznali go za częściowo niezdolnego do pracy od 25.09.2015 r. do 28.02.2018 r. K. D. był w 2015 r. dwukrotnie hospitalizowany psychiatrycznie z rozpoznaniem zaburzeń afektywnych dwubiegunowych. Z analizy historii choroby z PZP, w której ubezpieczony leczy się od 2003 r. wynika, że w 2015 r. nastąpiło znaczne pogorszenie jego stanu zdrowia psychicznego, o czym świadczą dwie hospitalizacje psychiatryczne. Zaburzenia afektywne dwubiegunowe są chorobą psychiczną z cyklicznymi nawrotami epizodów afektywnych depresyjnych lub lękowych. Ubezpieczony przyjmuje typowe leki stosowane w chorobie afektywnej dwubiegunowej - K., po przyjęciu którego odczuwa senność. Senność występująca w ciągu dnia w związku z przyjmowaniem przez ubezpieczonego w/ w leku utrudnia wykonywanie każdej pracy (opinia k. 11-12, opinia uzupełniająca k. 34).

Ubezpieczony K. D. ma 55 lat, średnie wykształcenie, bez zawodu wyuczonego, wykonywał różne prace: ślusarza, listonosza, rzemieślnika, magazyniera, malarza, agenta ochrony, ostatnio recepcjonisty (okoliczności niesporne).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy K. D. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Stosownie do treści art. 12 ust. 1, 2 i 3 przytoczonej ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

W niniejszej sprawie sporną pozostawała okoliczność, czy ubezpieczony jest niezdolny do pracy, a jeśli tak, to w jakim zakresie i czy niezdolność ma charakter trwały czy okresowy.

Aby rozstrzygnąć powyższe, Sąd powołał biegłych sądowych: psychiatrę i psychologa, którzy w swojej opinii uznali ubezpieczonego K. D. za częściowo niezdolnego do pracy w okresie od 25 września 2015 r. do 28 lutego 2018 r. z uwagi na chorobę psychiczną – zaburzenia afektywne dwubiegunowe.

Z analizy historii choroby z PZP, w której ubezpieczony leczy się od 2003 r. wynika, że w 2015 r. nastąpiło znaczne pogorszenie jego stanu zdrowia psychicznego, o czym świadczą dwie hospitalizacje psychiatryczne. W okresie od 03.07.2015 r. do 13.07.2015 r. ubezpieczony był hospitalizowany z rozpoznaniem zaburzenia afektywne dwubiegunowe – obecnie epizod maniackalny z objawami psychotycznymi i w okresie od 12.08.2015 r. do 26.08.2015 r. z rozpoznaniem zaburzenia afektywne dwubiegunowe, obecnie epizod mieszany i od tego czasu przyjmuje lek K.. Powyższy lek powoduje senność, co wpływa również na znaczne ograniczenie wykonywania pracy zarobkowej przez ubezpieczonego. Ze względu na znaczne pogorszenie stanu zdrowia psychicznego ubezpieczonego od 2015 r. nastąpiło pogorszenie jego funkcjonowania i znaczne ograniczenie jego zdolności do wykonywania pracy zarobkowej (opinia biegłych k. 11-12 i 34).

W ocenie Sądu, opinia biegłych stanowi wiarygodny dowód w sprawie, ponieważ została wydana przez osoby posiadające odpowiednie kwalifikacje zawodowe oraz wiedzę specjalistyczną z zakresu schorzeń rozpoznanych u ubezpieczonego. Ponadto wydanie opinii przez biegłych zostało poprzedzone analizą dokumentacji lekarskiej ubezpieczonego oraz jego badaniem. Sporządzona na potrzeby niniejszego procesu opinia wraz z opinią uzupełniającą cechuje się spójnością, jest logiczna oraz należyte uzasadniona. Biegli przy wydawaniu opinii wzięli pod uwagę wykształcenie ubezpieczonego i jego kwalifikacje zawodowe. Należy mieć również na uwadze, że w swojej opinii biegli wypowiedzieli się kategorycznie, że od 2015 r. doszło do znacznego pogorszenia stanu zdrowia psychicznego ubezpieczonego, które ma znaczący wpływ na zdolność ubezpieczonego do pracy zawodowej.

Co prawda, (...) Oddział w S. wniósł zastrzeżenia do opinii głównej, jednakże, zdaniem Sądu, nie zasługują one na uwzględnienie, gdyż biegli w opinii uzupełniającej wypowiedzieli się, iż przyjmowanie przez ubezpieczonego leku K. powodujące senność w ciągu dnia znacznie utrudnia wykonywanie każdej pracy, którą dotychczas wykonywał ubezpieczony.

Sąd obdarzając wiarygodnością dowód z opinii biegłych psychiatry i psychologa uznał ubezpieczonego za częściowo niezdolnego do pracy zgodnie z posiadanymi przez niego kwalifikacjami 25.09.2015 r. do 28.02.2018 r.

Pozostałe przesłanki do przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy również są spełnione i nie były kwestionowane przez organ rentowy. Ostatni okres ubezpieczenia K. D. zakończył się 09.08.2015 r., wobec powyższego niezdolność do pracy powstała w okresie 18 miesięcy od ustania okresu ubezpieczenia. Ubezpieczony posiada również 5 letni okres składkowy i nieskładkowy w ostatnim 10-leciu od dnia złożenia wniosku i powstania niezdolności do pracy, gdyż podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym od 25.09.2005 r. do 09.08.2015 r. (z przerwami od 01.04.2008 r. do 07.12.2008 r. i od 01.07.2015 r. do 6.08.2015 r.).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że ubezpieczonemu K. D. przysługuje prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od 25 września 2015 r. do 28 lutego 2018 r.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w wyroku.